

Dmitrii Olgin

portfolio

Artist statement

Jsem multidisciplinární ruský umělec žijící v Brně, ČR. Moje praxe se zaměřuje na zkoumání hauntologie, koincidencí a filosofie jazyka. Pomocí různých médií, jako je mediovaná socha, text a 3D, hledám možné spojitosti mezi zdánlivě nesouvisejícími prvky. Snažím se vytvářet díla, která vyzývají diváka k interakci s často přehlíženými aspekty života. Pomocí inspirace z nadpřirozena a neobvyčejna se snažím vytvořit prostor pro kontemplaci a reflexi lidské zkušenosti a tajemných sil, které utvářejí náš svět.

Kontakt

xvolgin@vutbr.cz
noname.img@gmail.com
+420777206353

[website](#)
[instagram art](#)
[instagram 3D](#)

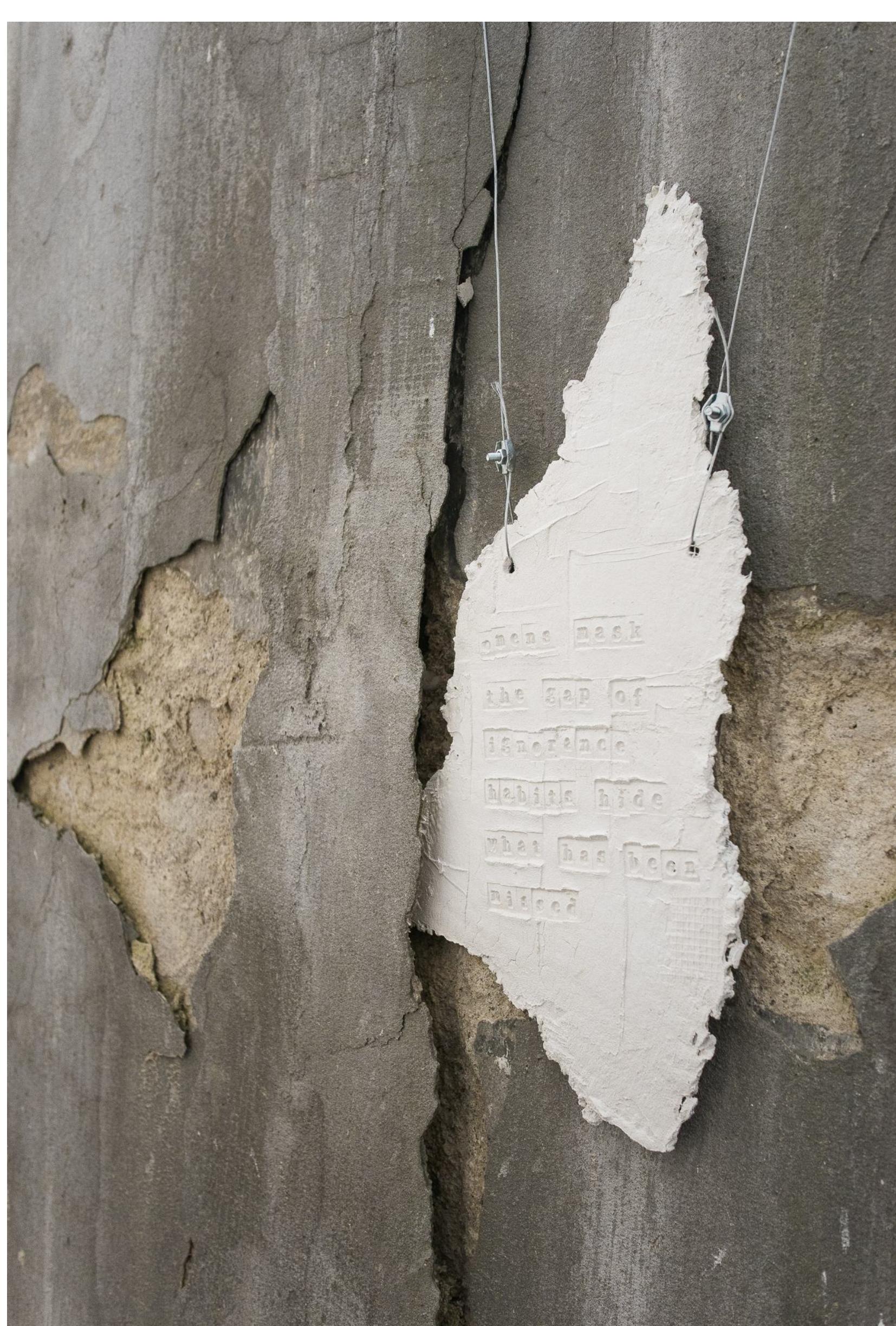

Záplata slibuje, Brno 2024

5 záplat s tištěným textem a 1 záplata s zrcadlem, omítka na mřížce, rozměry variabilní, prostor koridoru 1 × 30 m, 2024 (10. 5. – 15. 6. 2024, školní dvůr FaVU, Údolní 244/53, Brno)

Bakalářská práce se zabývá analýzou okamžiku setkání s něčím podivným či děsivým. Jejím východiskem je uvažování o uměleckých strategiích zpracování prožitku takové situace (odčarování a zvýraznění). Jádrem práce je umělecké zpracování úvahy nad možnostmi návratu kdysi vytěsněného formou dočasné intervence do negaterijního prostoru, v němž se rozehrává subverzivní hra mezi zdí, dírou a záplatou.

[text](#)

I'm too free to have Vihals, Brno 2023

spolupráce s Vitou Shakhnovich

instalace, 3 fotografie 21 × 29 cm, ručně tvarované hliněné háčky, kartonová podlaha se značkami, kartonové pantofle 6 párů, hliněné ohniště, kresba uhlím na zdi

"Je to jako prázdnota, ale nikoliv prázdná."
Jacques Lacan

V tomto projektu jsme se zabývali tématem nomádství, pocitem úzkosti z absence kořenů, stability. Výchozím bodem byl fenomén neviditelné přítomnosti prvků v našich domovech, které naznačují blížící se stěhování. Stěhovací krabice jsou tou konstantou, která je skutečně stále s námi, protože naše věci v nich častěji zůstávají, než aby byly rozbaleny a získaly své legitimní místo v interiéru.

Kartonové spolubydlící nám neustále připomínají, že tu nejsme navždy. Ale je v nás touha dočasný prostor obývat, alespoň na chvíli v něm zapustit kořeny.

Každá krabice má svůj příběh a kromě vlastního obsahu je její neoddělitelnou součástí štítek, který uchovává historii našeho pohybu. Textem na samolepce jsme chtěli přiblížit zkušenosť jak obsahu krabice, tak jejího majitele. Obraz ohniště je přítomen jako vzpomínka, naivní sen, kolektivní znak pohody a tepla, oheň, u kterého se chceme shromažďovat.

Prostřednictvím fotografie, textu a prostorových objektů vytváříme prostor, na první pohled prázdný, ale složený z náznaků, stop toho, co v něm bylo nebo mohlo být.

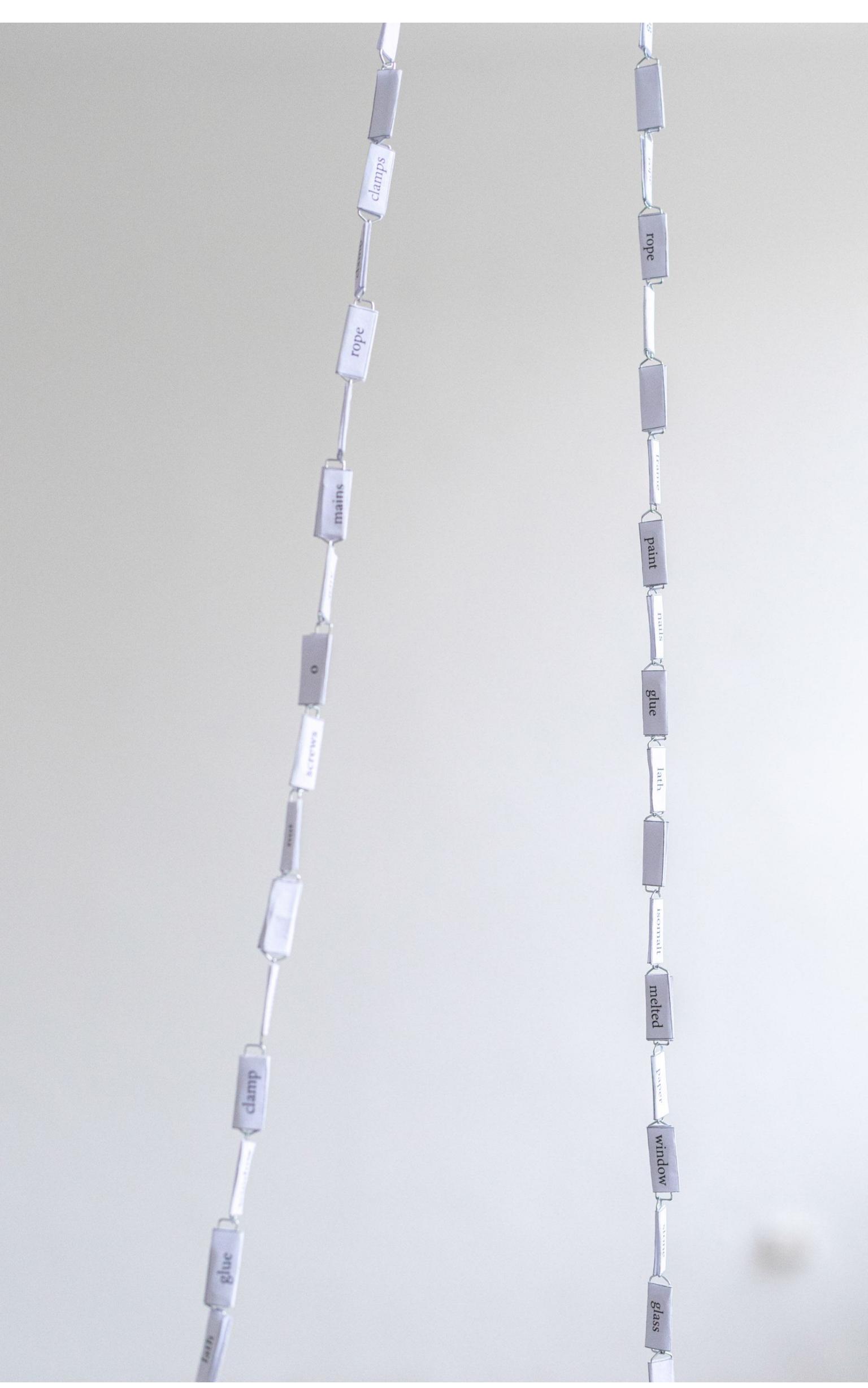

Kamen-okno-papír / rock-window-paper, Brno 2022
instalace, dřevěné okno, kompozice fixačních nástrojů, isomalt, kámen, sklo, popruh, variabilní rozměry.

V tomto projektu zkoumám pravopisný koncept spojovníku a pomocí médiia prostorové koláže sleduji, jak spojuje nebo rozděluje slova, předměty nebo kontexty, v nichž se nacházejí. Jednou z hlavních otázek je: co se stane, když se slova, předměty nebo kontexty spojí? Vytvoří se nová entita, nebo se jedná o dva objekty vedle sebe? Druhá otázka se týká Theseova paradoxu: pokud nahradíme původní části předmětu (opravíme ho), zůstane to tentýž předmět, nebo je před námi něco jiného? Jako zdroj inspirace v této práci mi posloužil výzkum Pardis Mahdavi v knize "Hyphen", která se zabývá nebinárním myšlením a vznikem hyphenických identit. Píše o tom, že se není nutné držet na jedné nebo druhé straně pomlčky, ale že lze obsadit prostor mezi nimi. Název odkazuje na starou hru, ale když se původní interpunkční znaménka (čárky) nahradí spojovníky, části tohoto řetězce už spolu nesoutěží, ale vytvářejí ze sekvence něco celistvého, s potenciálně novými možnostmi, funkcemi a pravidly.

when/ if you look at..., Brno 2022

instalace, kompozice fixačních nástrojů v epoxidové pryskyřici, 45 × 60 cm; popruh, háčky, papír s textem, 23 × 33 cm; ocelové lano, kovová krabička 32 × 32 cm, led pásek.

Projekt je zkoumáním fenoménu koincidence. Definice koincidence zní jako shoda událostí nebo situací, které spolu nemají zjevnou příčinnou souvislost. Nebo stručněji řečeno, "držení pohromadě něčeho odděleného" (Yoel Regev. *Koinsidentologie. Krátký traktát o metodě*, 2015). Koincidence se snaží o systém (řecky systéma, "stojící pohromadě"), ale nikdy tohoto cíle nedosáhne a stále znova se rozpadá. Když se snažíme popsat koincidenci, hledáme stále stejné kauzální vztahy, což nakonec vede ke kolapsu jevu a jeho definice přestává fungovat. Samotná práce je postupným setkáváním/ rozpoznáváním koincidence. Vícesložková instalace nedemonstruje konkrétní a známou koincidenci, ale je metodou registrace koincidence obecně.

Zprostředkování:

- text je vstupním bodem, který zaměřuje pozornost diváka na určité věci
- konzervovaný objekt v pryskyřici
- kompozice fixačních nástrojů, které se drží pouze navzájem: registrace 1/2 složky koincidence
- stín objektu. To funguje jako monstrum pod postelí. Je něčím neurčitým, nepoznaným a nepojmenovaným: registrace 2/2 složky koincidence a rozpoznání momentu kolapsu koincidence (ve stínech se obrysy kompozice postupně rozmažávají a blednou)
- prázdná krabice: zánik/rozpad jiné koincidence kvůli nevyužitému potenciálu být viděn.

Odysseus, why do you cover your ears?, Brno 2022

prostorová koláž, zvuk, vosk s vonnými esencemi, kov, plast, kazetový přehrávač, kazety, magnetická páska

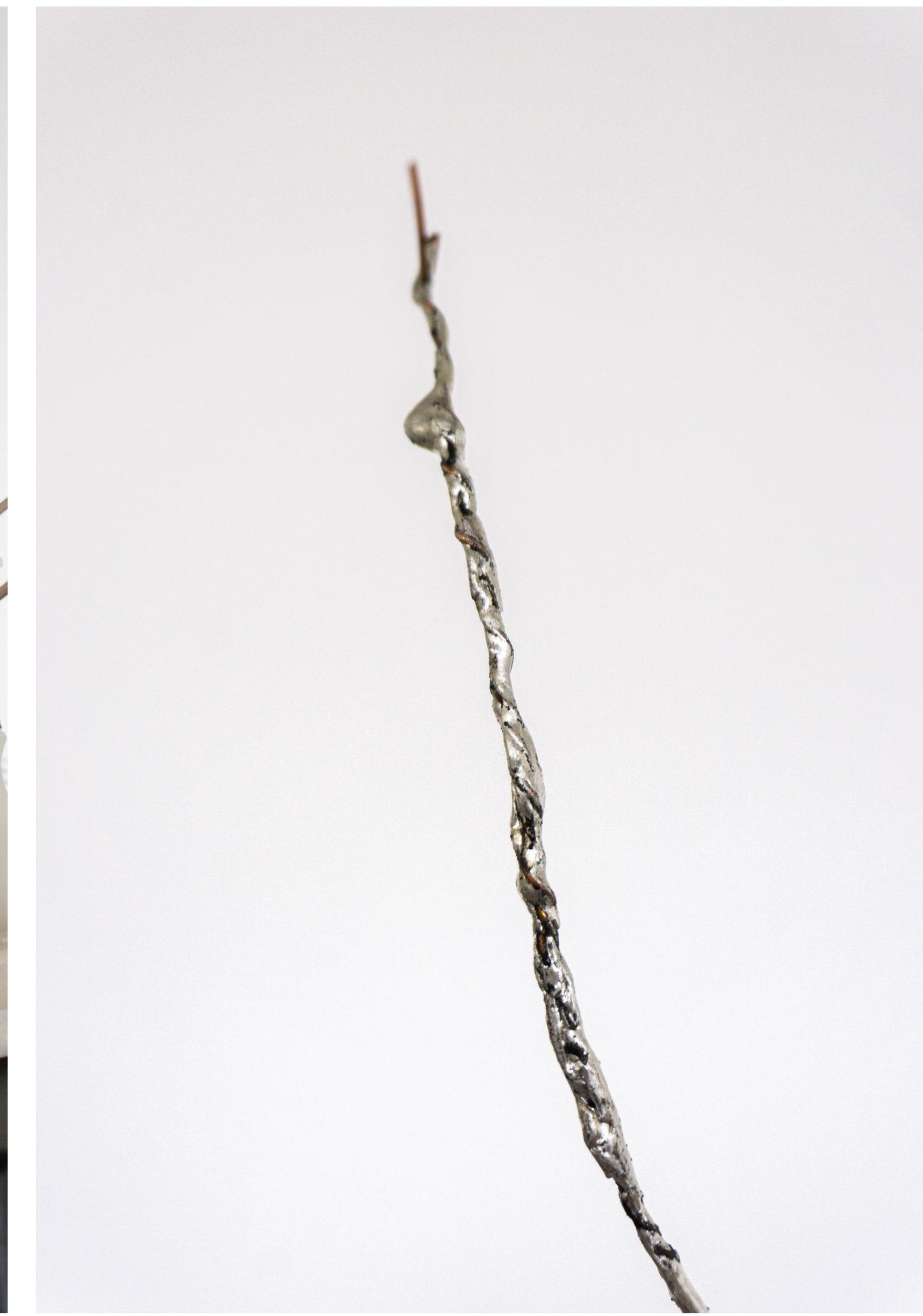
Projekt se zabývá ztraceným orgánem navigace, stavem, kdy mizí pocit země pod nohami a vzniká potřeba referenčního bodu nebo vektoru pohybu.

Výchozím bodem je mýtus o Odysseovi a sirénách, kde je tento problém nejdůležitější. Sirény mohly upoutat pozornost unaveného poutníka a přivést ho k šílenství. Tajemství sirén spočívalo v tom, že si za své oběti vybíraly melancholické pocestné, kteří opouštěli své domovy a rodiny. Využívajíce vrozené selektivity lidského ucha a schopnosti naslouchat, vybírat z hluku příjemné zvuky, zpívaly sirény svým obětem to, co chtěly slyšet kvůli melancholii po domově, manželkách a dětech (sladká iluze, že domů dorazí). A v důsledku toho se cestující rádi zastavovali a umírali.

Nelze však říci, že by sirény byly v tomto příběhu hlavním nebezpečím, protože jen posilovaly to, co v pocestných už bylo.

Zejména pocit melancholie, nostalgie a retrotopie. Chycení do vlastní pasti můžeme být zmateni a zůstat ve světě svých snů a šťastných vzpomínek, aniž bychom si uvědomovali nebezpečí reality, která leží před námi. Samozřejmě neexistuje radikální dobro a zlo, černá a bílá, vždy se potáčíme mezi odstíny šedi, ale v tomto uměleckém experimentu bych rád vystopoval nit mezi nostalgií a zapomněním. Součástí projektu bude prostorová koláž s hudebními a čichovými prvky. Tyto prvky byly vybrány proto, že čich a vnímání hudby mají nejsilnější vliv na paměť a podvědomí.

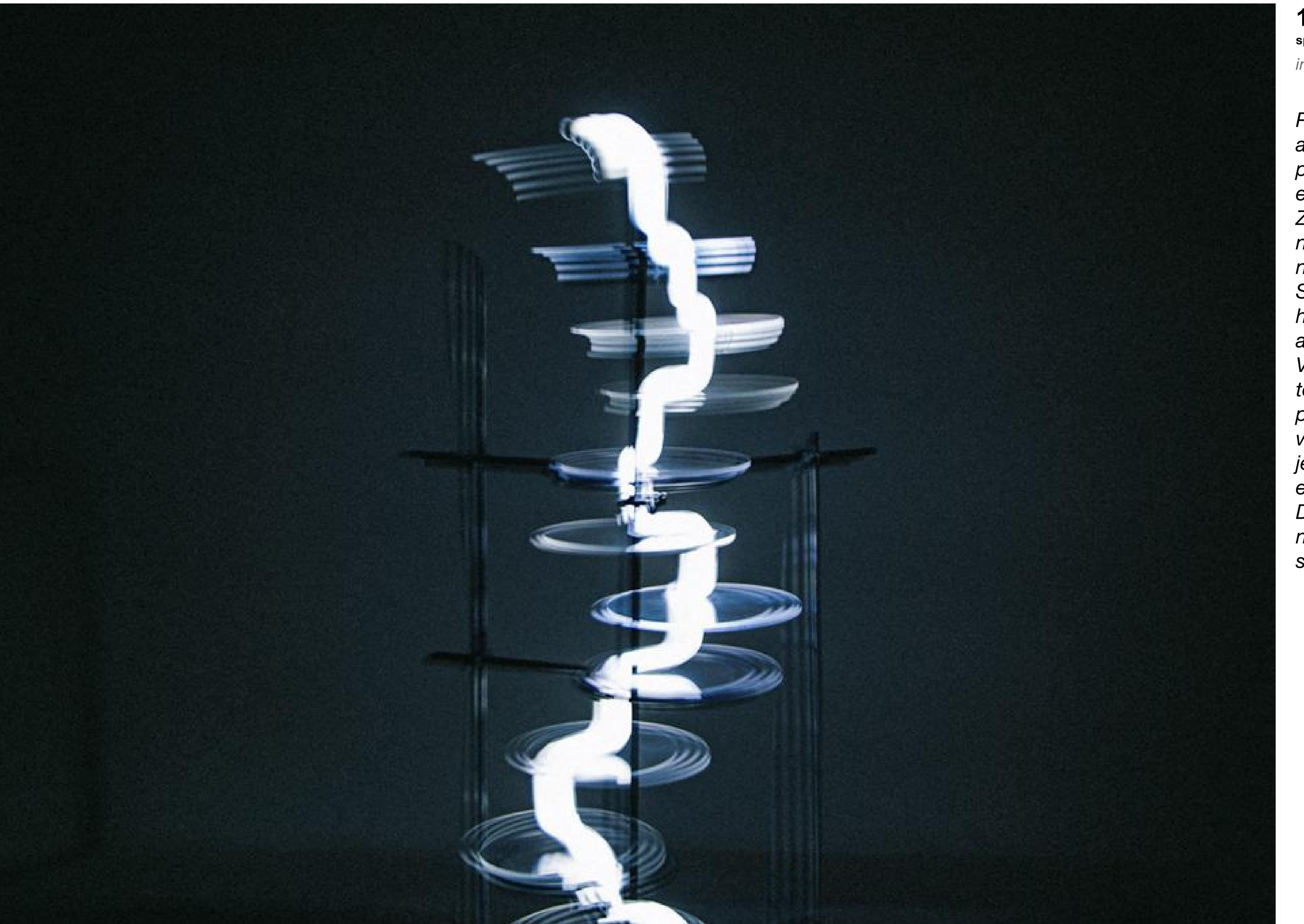
1881-YYYY, Moskva 2021

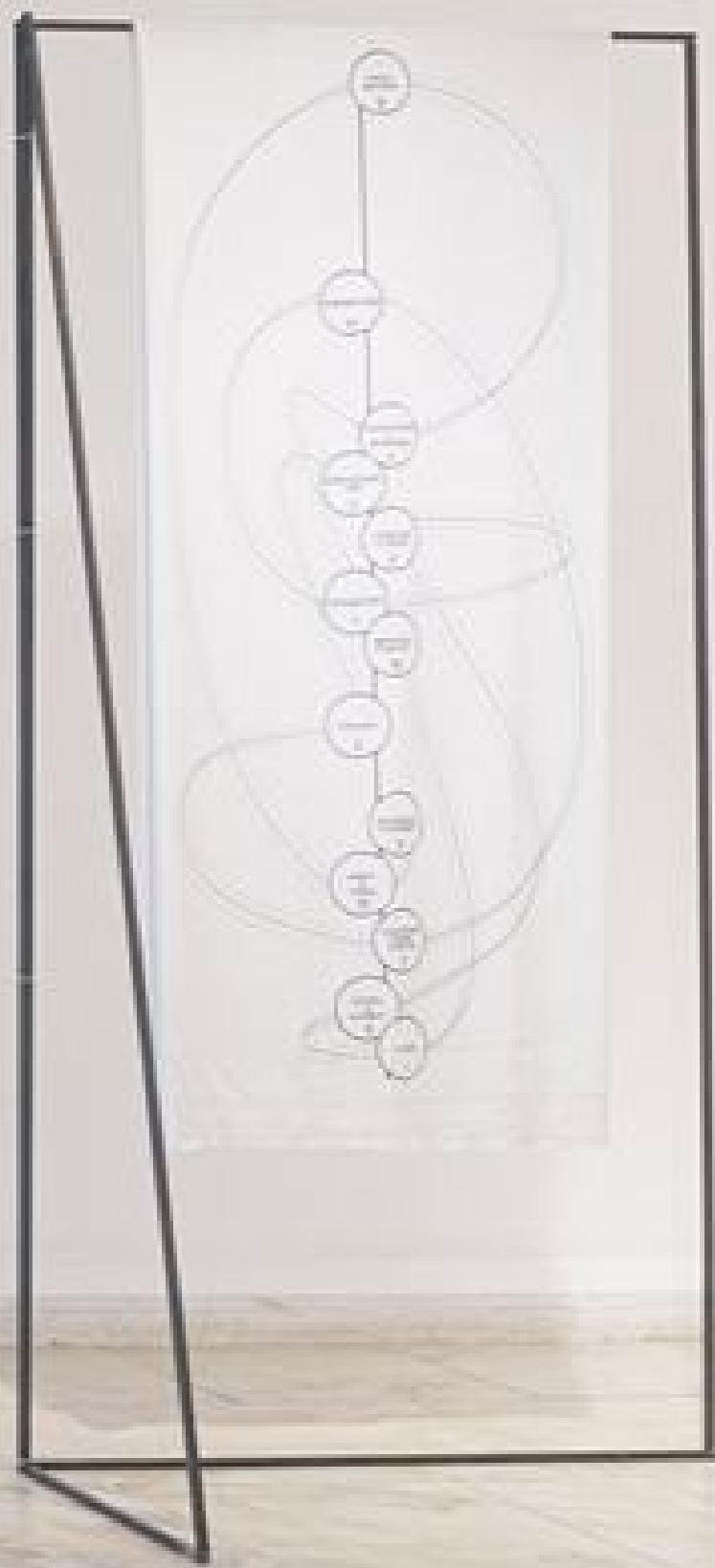
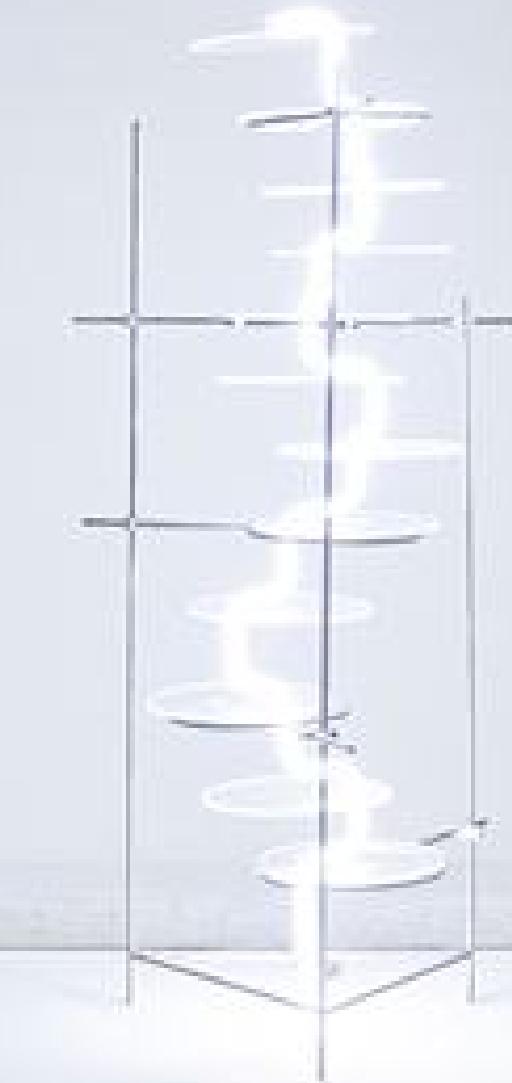
spolupráce s Vitou Shakhnovich

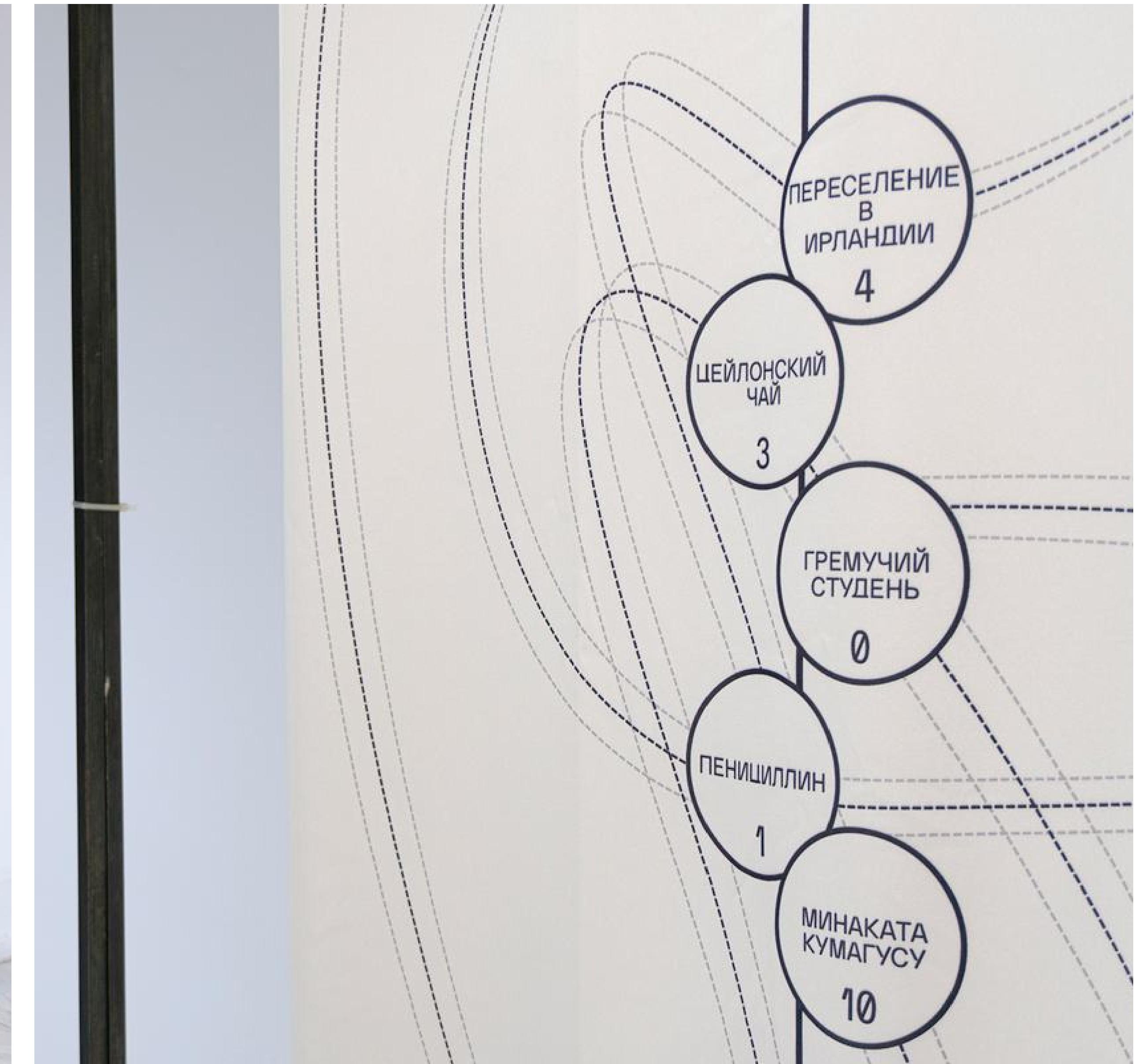
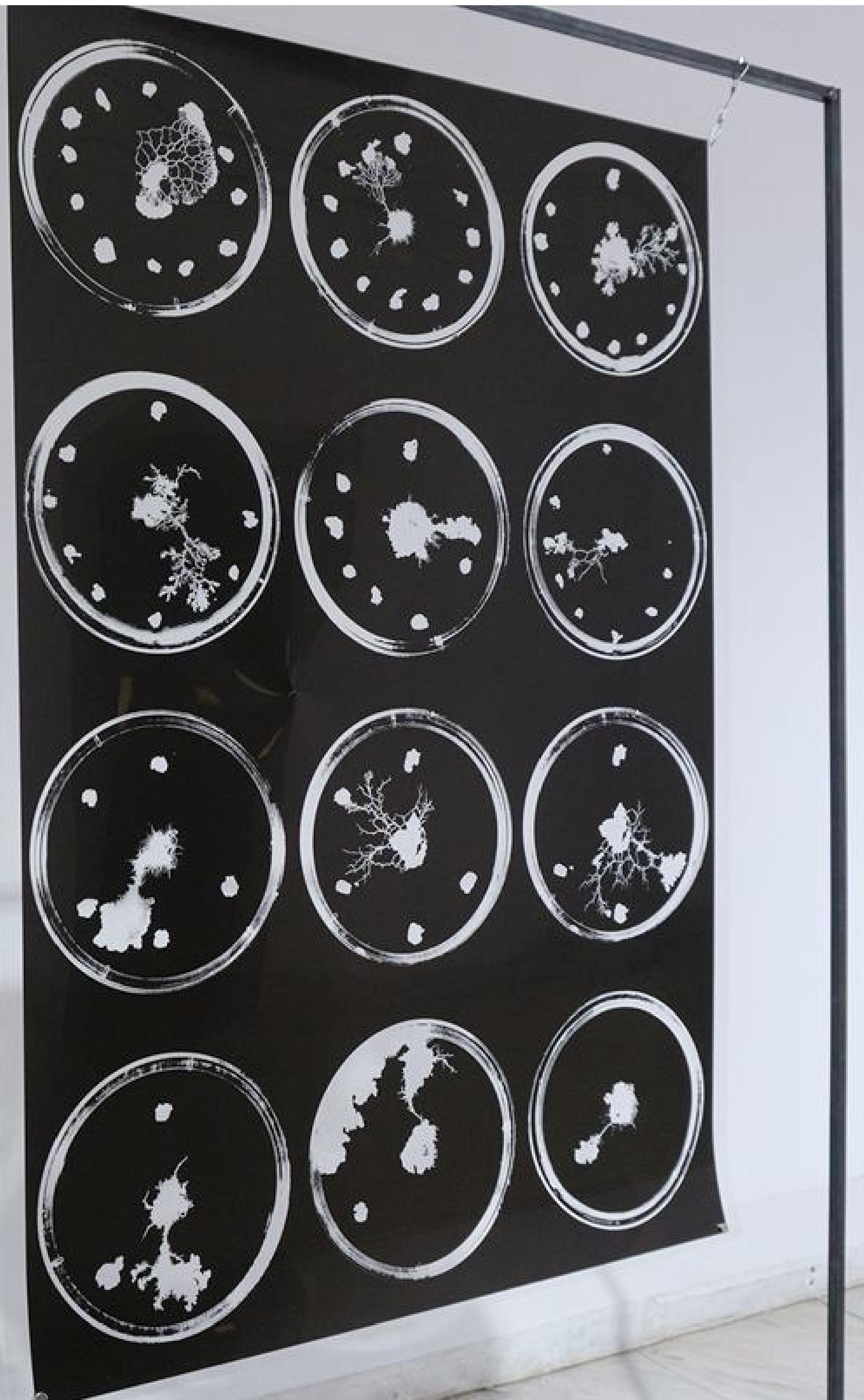
instalace, světelná plastika, tisk na film 60 × 90 cm, tisk na látku 50 × 120 cm

Projekt je inspirován knihou Jane Bennettové *Vibrant matter* a cyklonopedií Rezy Negarestani. Obecně se projekt zabývá novými příběhy, které vytvořil organismus slizové plísně během biologického experimentu s pojídáním ovsa. Hlavní linií projektu je, že v povrchu Země i v její historii se v průběhu času objevují díry, které zůstávají neprozoumané. Slizová plíseň je díky své všudypřítomnosti schopna najít temné a skryté části příběhu a propojit je do nového příběhu. Sliz působí jako archeolog, exhumuje události z hlubin pozemské historie dříve nebo až velmi pozdě, než nastal jejich čas, a tím narušuje lineární tok času.

Výchozím bodem projektu je vynález explozivního želé neboli tekoucího dynamitu. Poté podle biologického experimentu slizová plíseň vybírá jednu po druhé 12 historických událostí, v nichž hrály významnou roli houbové nebo plísňí podobné organismy, a přidává je do vyprávění. Hlavním objektem výstavy je prostorový model exhumace historických událostí, zhotovený ze skla a LED pásky. Dalšími částmi jsou film s výsledky experimentu a srovnávací schéma, na kterém jsou zachyceny výsledky experimentu přímého vyprávění s vyprávěním slizové plísně

SADYRIA , Moskva 2020

spolupráce s Vitou Shakhnovich

instalace, dřevěný reliéf s videoprojekcí, 100 × 100 cm, smyčka 10 min, videoprojekce na zed', 30 min.

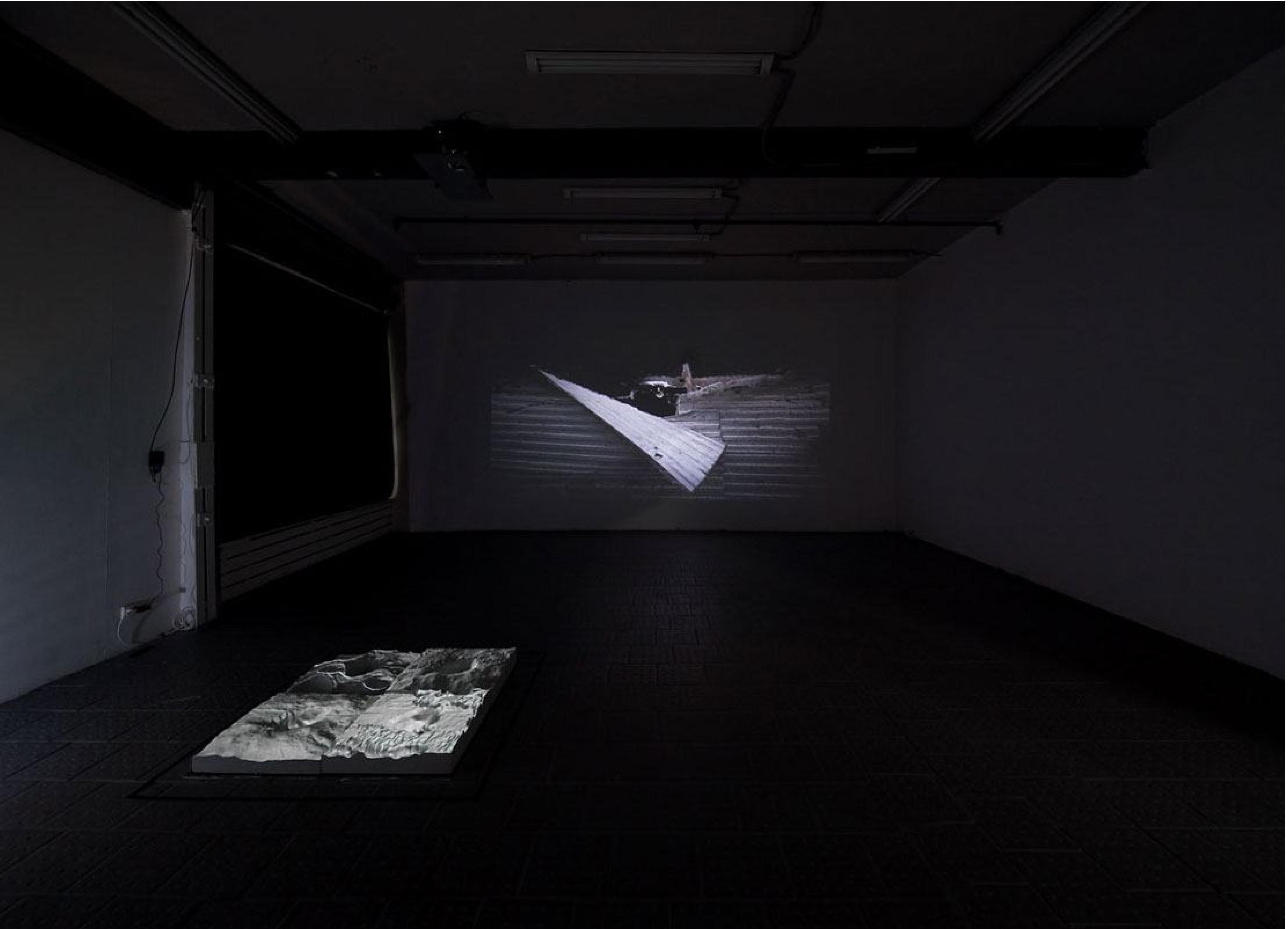
projekt má vrstevnatou strukturu a je diagramem/rozhraní, který zobrazuje rychlosť času v různých koexistujících vrstvách planety. Konkrétní terén je rozdělen na čtyři vrstvy podle činností jeho obyvatel (vrstva vesmíru, tektonická vrstva, vrstva lidské kultury a vrstva vegetace). Rychlosť toku času je znázorněna otáčením světelných zdrojů kolem reliéfů. Projekt je výsledkem expedice do města Berezniki ve středním Rusku, kde se nachází těžba soli? která vytvořila nové ekosystémy, jako jsou propadliny. Během expedice jsme zkoumali, jak se oblast a její obyvatelé mění, co se objevuje a co musí zmizet.

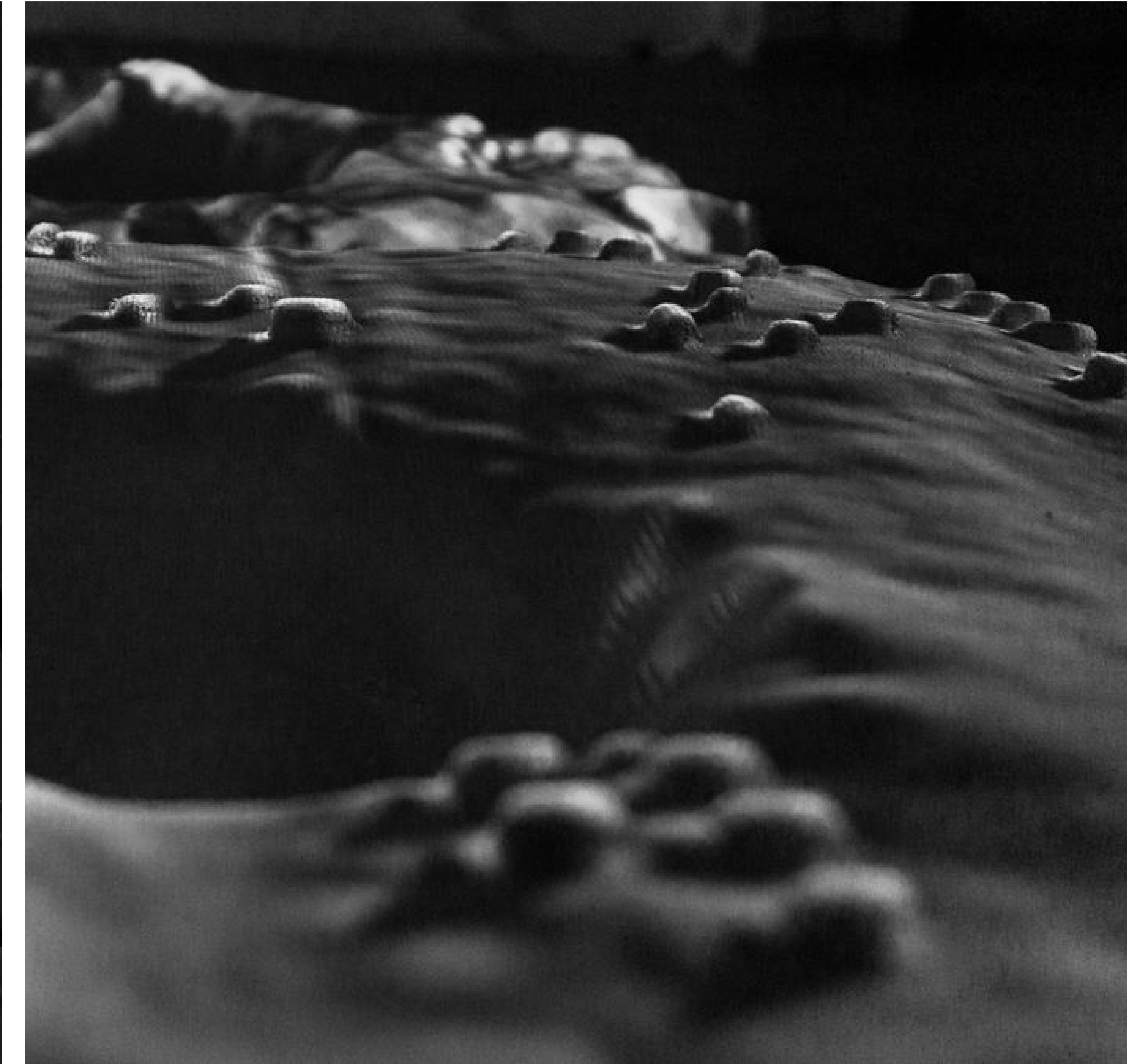
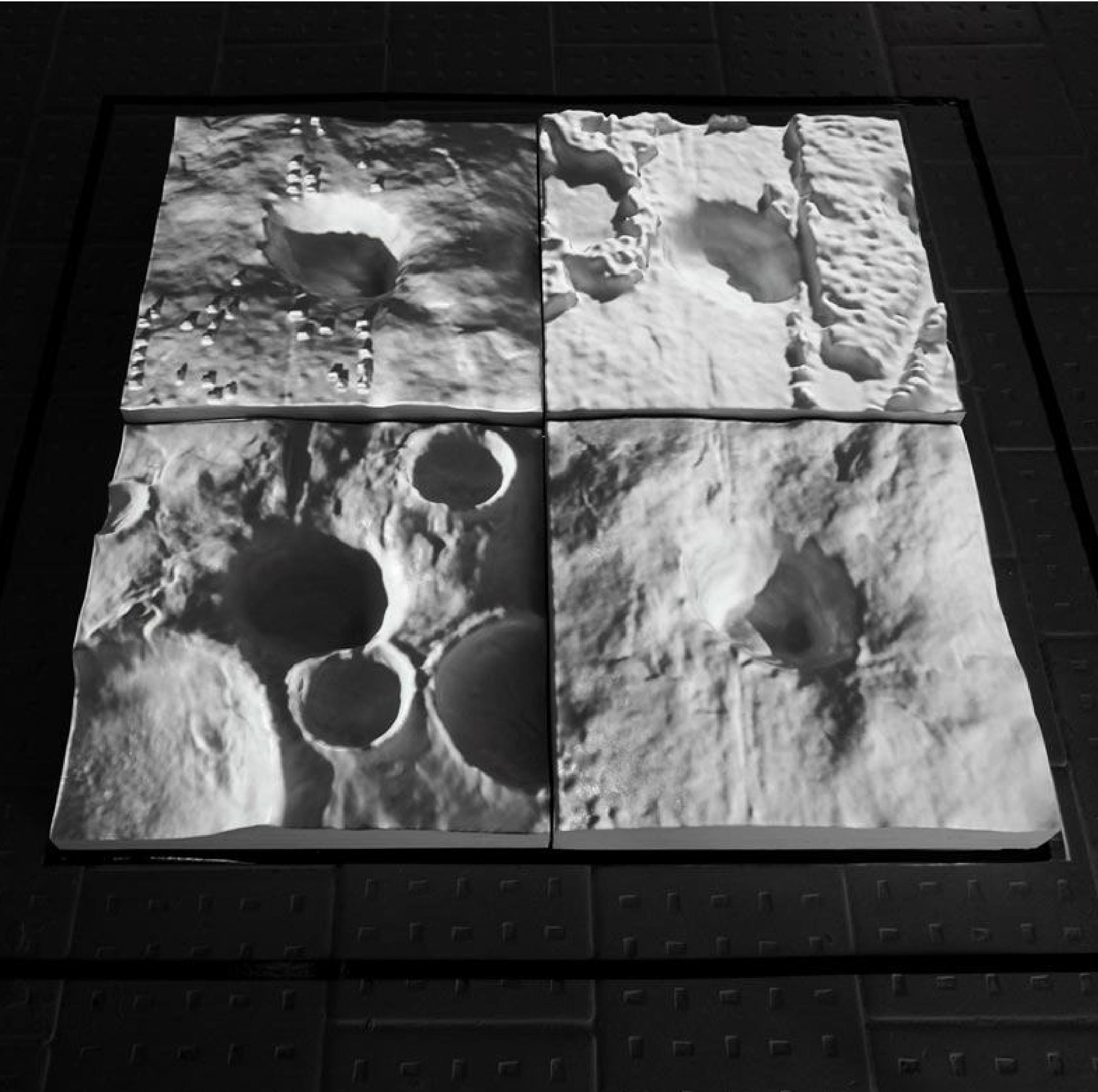
textové a video odkazy:

[koncepte výstavy](#)

[projekce na reliéf](#)

[projekce na zed'](#)

Mirror Infection, Moskva 2018

interaktivní instalace s EEG senzorem

Projekt se zabývá otázkou využití schopností lidského mozku a modifikací těla. Stejně jako rolí technologií v našich životech. V rámci celkové koncepce výstavy (surrealistická fantazie na téma klinika) bylo zřízeno oddělení pro trénink telekinetických schopností. Projekt byl realizován pomocí neurálního rozhraní, které je napojeno na čelní a přední části mozku. Zařízení měří a zobrazuje výkonová spektra EEG. Senzory detekují jemný mozkový signál a interpretují jej do číselných hodnot. Ukazují nám tak naše reakce na konkrétní podněty zvenčí. Vizuální obrazy projekce odrážejí tyto procesy na obrazovce, a tím pomáhají člověku pochopit, jak se má chovat, aby dosáhl požadovaného výsledku, včas se orientovat a vědomě zatěžovat tu či onu oblast mozku.

video odkazy:

[video projekce](#)

